

По простонароднитѣ пѣсни.

Майчинъ съвѣтъ.

Зарана щешъ синко на пѣть да отидешъ
Прѣзъ гора зелена мома да обидишъ;
Но послушай синко майка що говори,
Помни кога влизахъ у момини двори
Сградіе му не глѣдай дали е голямо
Ами глѣдай, синко, чисто ли е тамо;
Не гледай момата има ли жълтици,
Обѣци и вѣнци, скъпи огърлици,
Хубави сукаи и шити ржави:
То се, сине, сявга печели и прави,
Ами гледай паметъ има ли момата,
Че съсъ паметъ синко бива най-богата!

Калинкинъ сънь.

Заспала мома заспала
Самичка въ поле широко
Кждѣто цвѣте сбирала
Подъ едно дърво високо.

Завѣжъ вѣтрѣтъ отъ море
Скърши ми гранка маслинка
Паднѣ ми гранка отъ горѣ
Удари въ гушка Калинка.

Отъ сънь ъ скоро събуди
Събуди още зачуди
Хванѣ да плаче Калинка
И вѣтра люто проклина: